

3. teden: »Jezus Kristus je tisti, ki je prišel z vodo in s krvjo ... Duh to pričuje, kajti Duh je resnica.« (1 Jn 5,6)

Bog (Oče) kliče, da bi živeli iz njegove ljubezni in ne po zgledu in pritisku zla. **Kdo odgovori na njegov klic in pride, da prinese njegovo ljubezen ljudem?** Prvi, ki ceni odnos z Bogom (tema 1. tedna PDVŽ) in ki ne glede na ceno odgovori na Božji načrt Odrešenja (2. teden), je Jezus, Maziljeni. Njegov odgovor Bogu Očetu smo obhajali v bogoslužju božiča kot Učlovečenje (potreba po luči, po kralju, po Odrešeniku za grešno človeško naravo), bili veseli Jezusa med nami in se vključili v Jezusovo javno delovanje ob nedelji Jezusovega krsta. V obhajanju velike noči pa **sprejemamo sadove Jezusove dokončne daritve v lastno življenje**, da bi se ob pomoči Svetega Duha resnično prenovili. Spominjamo se lastnega krsta, uživamo Jezusovo telo in kri. Prenovitev ob Jezusovih znamenjih vode in krvi je tema 3. tedna PDVŽ.

Voda nastopa v dveh pomenih: a) tista, ki jo zajemamo, da jo pijemo in nas notranje poživilja (**znamenje vere**); b) v katero se potopimo, da nas očisti greha, odreši smrti, včleni v Troedinega Boga in Cerkev (**znamenje sv. krsta, temeljnega zakramenta**). **Kri** v tradiciji Božjega ljudstva pomeni **odkupitev od zla in smrti** (prim. izhod iz Egipta in obredno postavo), nam pa našo dokončno odkupitev z Jezusovim trpljenjem in **obnavljanje te njegove ljubezni** s svojim življenjem za vse ljudi («To delajte v moj spomin»).

Nekaj vprašanj v razmislek v zvezi s tem, ki ti pridejo prav pri vseh odlomkih:

- V čem se čutiš (ne)odrešenega?
- Kje čutiš zlo ali nasilje v lastnem življenju in kje v družbi? Kako čutiš to zlo?
- Kje ti primanjkuje vere – zaupanja, da te bo Bog odrešil?
- Kje ti pri spreminjanju življenja primanjkuje veselja in moči, lahko pa ti bolj pomaga Jezus? Ali si predstavljaš, kako se lahko Jezus daruje (žrtvuje) zate?
- Kaj ti pomeni, da si krščen? Kako praznuješ obletnico svetega krsta?

Prošnja: Gospod, da bi sprejel tvoj klic in Jezusovo pomoč:

k veri (spreobrnjenju) in ustavitvi zla (k trpljenju z Njim).

Korake molitve ob tem odlomku in njene refleksije oblikuj samostojno, po zgledu predhodnih molitev PDVŽ ali **ob pomoči zgibanke**, ki si jo prejel prejšnji teden. Molitev vsakega odlomka vsaj en dan kasneje **ponavljam**, poglobljam. Vztrajaj pri izročanju svoje **glavne prošnje** teh PDVŽ Gospodu, spomni pa se tudi na ostale udeležence in voditelje. (Slika: mozaik v baziliki sv. Klemna, Rim)

1. odlomek: Z veseljem boste zajemali vodo iz studencev odrešenja

(odpev, Iz 12,2-6, psalm po 5. berilu, Iz 55,1-11, na velikonočno vigilijo)

Predlog: Pripravi si kozarec vode in se umiri na začetku molitve tako, da počasi srkaš vodo, jo okušaš v ustih in občutiš požirke, vsakič pa ponoviš odpev. Potem preidi k prošnji 3. tedna.

Glej, Bog je moja rešitev,
zaupam in se ne bojim,
kajti moja moč in moja pesem je Gospod Bog,
bil je moja rešitev. *Odp.*

Z veseljem boste zajemali vodo iz studencev odrešenja.
Tisti dan boste rekli: Zahvaljujte se Gospodu, kličite njegovo ime,
oznanjajte med narodi njegova dela,
razglašajte, da je vzvišeno njegovo ime. *Odp.*

Pojte Gospodu, ker je storil velika dela,
naj bodo znana po vsej zemlji.
Zaukaj in zavriskaj, ki prebivaš na Sionu,
ker je velik v tvoji sredi Sveti Izraelov. *Odp.*

Ne pozabi na vprašanja za razmislek, pogovor in refleksijo.

2. odlomek: Voda za večno življenje

(Jn 4,5-42, evangelij 3. postne nedelje)

Ta odlomek nas vabi h kontemplaciji, tj. k molitvi s čuti: gledam poslušam, opazujem dejavnost oseb v odlomku. Poleg scene si z domišljijo predstavljamo Jezusa z učenci ter Samarijanko in njene sovaščane, kakšni so, kako se sporazumevajo in kaj čutijo. Tudi jaz sem tam, sodelujem v prizorih. Odlomek je zaradi dolžine razdeljen v tri tematske prizore (a-b-c). Za molitev enega dneva bodo vsi trije preveč; lahko izberem le en prizor in še naslednji dan molim ob njem. Lahko pa ob odlomku molim štiri dni: po en dan ob vsakem prizoru in četrti dan ponovim vse skupaj oz. tisto, kar me je najbolj nagovorilo.

Po vstopu v molitev in umiritvi ter pred izrekom prošnje si kakšno minuto predstavljam kraj, tj. sceno odlomka: (vv. 5-6): pri studencu, kraj vere (spomin na očaka Jakoba) in verske ločitve (Samarijani), opoldanska vročina, žeja.

a) vv. 7-16: Od ponižne Jezusove žeje po navadni vodi do odkritja žeje Samarijanke po »živi« vodi (veri): (v. 14) Kdor pa bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, katero mu bom dal, postala v njem izvir vode, ki teče v večno življenje.

b) vv. 16-26: Jezus da ženi odkriti pravo pomoč za človeka: od menjavanja mož do odkritja Mesija, s pomočjo resnične pobožnosti: (v. 24) Bog je duh, in kateri ga častijo, ga morajo častiti v duhu in resnici.

c) vv. 27-42: Jezus učence (»stare« vernike) od telesne lakote usmerja k lakoti po novih bratih v veri, ki so pridelek Božje besede: (v. 41) Zaradi njegove besede jih je še veliko več začelo verovati.

3. odlomek: Jezusa bičajo in kronajo s trnjem

(Mt 27,27-30; 6. postaja križevega pota)¹

Upraviteljevi vojaki so tedaj vzeli Jezusa s seboj v sodno hišo in zbrali okrog njega vso četo. Slekli so ga in ga ogrnili s škrlatnim plaščem. Iz trnja so spletli krono in mu jo dali na glavo in trst v njegovo desnico. Poklekovali so pred njim, ga zasmehovali in govorili: »Pozdravljen, judovski kralj!« In pljuvali so vanj, mu vzeli trst in ga z njim tepli po glavi.

Jezus: Zlomljen

Spomnim se, ko se je moj najstarejši sin prvič porezal. Star je bil leto in po. Bili smo na dvorišču. Bilo je poletje in nosil je modre kratke hlače. Še negotov pri hoji je padel in si odrgnil koleno. Ni jokal. Jaz pa. Ne zato, ker bi bila poškodba resna, ampak zato, ker sem se ob gledanju krvi na njegovi koži zavedel, da je prvič, ko je njegova koža ranjena, da je to prva od mnogih prask in urezov, ki bodo prišle kot vsem nam. In da ga čakajo bolečine, ne le fizične, ampak tudi razumske in čustvene, v razočaranjih, izgubah in drugih izzivih, ki jih vsi srečamo na tej zemlji.

Na tej postaji vidimo Jezusovo telo zlomljeno. Meni je bilo vedno težko brati ta odlomek. Jezus je nedolžen mož, ki zgolj poskuša spomniti ljudi, naj na prvo mesto postavijo Boga in naj bodo usmiljeni – in zaradi tega je njegovo meso ranjeno. Ni še niti dvignil meča ali roke proti komurkoli, vojaki pa so jih takoj proti njemu. Jezus jim ne odgovori z bojem. Svojo kazen vzame nase in se močno ustopi proti svojim napadalcem, tudi ko njegovo telo trgajo na kosce.

Morda je lahko ignorirati, kako boleče je bilo to za Jezusa. Tudi če še tako sočustvujemo z nekom, ne moremo nikdar resnično poznati njegove bolečine. Preprosto ni načina, da bi zamenjali telo in to izkusili. Toda, samo za trenutek si predstavljam, kako si se zadnjikrat urezal na listu papirja. Morda se sliši smešno, toda te stvari bolijo! Slaba ranica zaradi papirja lahko požre dosti tvoje energije v preostanku dneva. In če že nekaj takega boli, predstavljam si, kako se je moral počutiti Jezus med bičanjem in ko so mu trnje pritisnili v lasišče.

Jezus je zlomljen. To je vnaprej doživel z lomljenjem kruha pri zadnji večerji. Ko je razdelil hlebec na pol, da bi ga podelil s svojimi prijatelji, je ponudil napoved tega, kar se ima zgoditi naslednji dan.

Pri bolečini je nekaj edinstvenega. Mnogim od nas vdihne širokodušnost. Tega ne mislim v pozitivnem smislu. Ko trpimo, bi mnogi od nas radi to delili z drugimi, ne z izražanjem svojih čustev na konstruktiven način, ampak poskušamo druge potegniti v svoje bedne občutke. Ali si imel kdaj slab dan v službi in kasneje isti dan nadrl prijatelja, partnerja, otroka ali celo tujca v trgovini? Mnogi od nas, ko izkusimo intenzivno bolečino, se preprosto ne zmoremo obvladati. Moramo jo odložiti in to storimo s prenašanjem bolečine na druge. Morda smo najbolj zadržan človek na svetu, ki shrani vse zase, toda ko pride do bolečine, to svobodno oddamo. »Nočem tega občutka, zato ga bom malo dal tebi,« rečemo.

Ob tem ni rečeno, da svoje bolečine ne bi smeli podeliti z zaupnim prijateljem ali svetovalcem. Pri bolečini je nekaj, s čimer moramo opraviti. Vsa potlačena bolečina, ki se nalaga in nalaga in nalaga in s katero ne opravimo na zrel, organiziran način, vodi v nesrečo.

Terorizem, strelski pohodi, zloraba otrok, vojna – vsa ta zla zajezijo zlomljenost, ki potem vodi v neprelomljen krog bolečine. Edini način, da ustavimo krog, je da ga zlomimo. To se zdi nemogoča naloga. Toda moč jo je opraviti, skozi dejanja usmiljenja, molitve, svetovanja, ljubezni, prijateljstva in z delanjem odločitev – resnično odločeni – da se mora to končati *zdaj*.

Jezus, kruh življenja, je zlomljen tukaj. In to ni oko za oko. Ne gre mu za iskanje maščevanja. Namesto tega deluje kot goba, ki posrka vse nasilje in sovraštvo. V zameno bo vso to negativno energijo, ves ta odpadek, pretvoril v nekaj pozitivnega.

¹ Po knjigi Garyja Jansena, *Station to station, An ignatian Journey through the stations of the Cross* (2016).

Božja ljubezen je bila morda gorivo za Jezusovo vstajenje, toda plamen človeškega sovraštva je bil tisti, ki je vstajenju dal čudežni soj.

Srečati Jezusa

Predstavljaš si, da si Jezus, ki ga privedejo v atrij, kjer vidiš orodja za mučenje: nože, palice in biče. Bil si oznanjevalec miru. Zdaj stojiš pred možmi, ki imajo oblast, da te poškodujejo. Eden od vojakov te priveže, da ne moreš pobegniti. Teško je dihati. Potem čutiš, da so ti ranili kožo na hrbtu, ko drugi vojak zamahne z bičem. Kaj slišiš? Kako se počutiš? Kakšen okus imaš v ustih? Ali te je strah? Si jezen? Obupuješ? Ali kličeš Boga na pomoč? Ali sprašuješ Boga, zakaj se to dogaja?

Razočaranje, zloraba, uboštvo, verbalno nasilje – vse to nas pušča duhovno zlomljene. Prikliči si nekaj situacij, v katerih si izkusil največ bolečine. Na kos papirja izpiši vse svoje negotovosti in dvome, vsa trpljenja, ki si jih izkusil v svojem življenju, vse svoje rane. Potem si predstavljaš, da ta seznam položiš v roke Jezusu in ga prosiš, da ti pomaga pretvoriti te zemeljske izkušnje v nekaj nebeškega.

Vzemi te besede v molitev: Tudi če bi zaradi pravičnosti trpeli, blagor vam! Česar se oni bojijo, se ne bojte in ne plašite, temveč v svojih srcih posvetite Kristusa kot Gospoda. (1 Pt 3,14-15)

Preglej izkušnjo: Kasneje, danes ali jutri, se pomudi nekaj tihih trenutkov in se spomni, kako je bilo, meditirati to postajo. Katera čustva so prevladovala? Kateri vidik te izkušnje ti zdaj izstopa?

Predstavljaš si: »Prebičan«

Obstane pred teboj, votel mož v votlem oklepu. Star je kot ti. Zreš v njegove prazne oči.

Nimaš nobene moči razen tega, kar ti je bilo dano od Očeta.

Švistne čez tvoj hrbet kot krik ptice. Kri teče iz koticov tvojih ust. Njegovi udarci zapečejo kot ogenj. Zlomi ti nos. Z dvignjenimi rokami pogledaš v nebo in zapreš oči, da ne bi slišal nevihte.

Kronanje. Vladarstvo bolečine. Kri iz njegovih umazanih prstov se pomeša s tvojo. Zdaj sta brata, ko te v hudičevem objemu dvigne na tvoje noge.

Kot dečka se nista poznala, toda oba sta gledala iste zvezde in poleti prosila za dež.

4. odl. – refl. 7. dan: Slavite, studenci, Gospoda, hvalite in poveljučujte ga vekomaj

(odpev, iz blagoslova krstne vode med velikonočno vigilijo)

Gospod, po zakramentalnih znamenjih
čudovito učinkuje tvoja nevidna moč.

Na različne načine si pripravil vodo,
da bi izražala krstno milost. /.../ Odp.

Abrahamove sinove si popeljal
po suhi poti prek Rdečega morja,
da bi ljudstvo, rešeno faraonove sužnosti,
bilo podoba krščenega ljudstva. Odp.

Končno je Janez v jordanški vodi krstil tvojega Sina,

Sveti Duh ga je mazilil

in, ko je visel na križu,

je obenem s krvjo iz njegove strani pritekla tudi voda. /.../ Odp.

Naj pride, prosimo, Gospod,
na to vodo po tvojem Sinu moč Svetega Duha,
da bi vsi, ki so bili s Kristusom pokopani v smrt,
z njim vstali v življenje. Odp.

Kako sem odgovoril na vprašanja za razmislek (1. stran 3. tedna)?

Katera Božja beseda me je ta teden najbolj nagovorila?

Katera podoba mi najbolj ostaja, s čim v svojem življenju jo povezujem?